

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU «UMORISTULU.»

Fôia acést'a ese totu a opt'a di — Pretiulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. s. pe 1/2 de anu Tôte siodienele si banii deprenu-
dar prenumeratiunile se primescu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu meratiune sunt de a se tramite la
in tôte dillele. 7 fl. 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr. Redactiune: Stral'a lui Leopoldu Nr 4.

Cantecu pentru carnevalu.

Susu copii la veselía,
Si dantiati de bucuría;
Susu copile si barbati,
Cantecu dulce intonati!
A sositu acuma'n fine;
Diu'a fara de suspine;
A sositu acuma dara,
Diu'a fericita, rara, —
Deci copile si barbati,
Totu dantiati si ér dantiati!

Ardeleni cu péna verde,
Carii n'aveti ce mai perde,
Ma aveti si multe bune,
Chiar si scump'a uniune,
Éta'n fine a sositu
Tempulu celu de multu doritu
Candu ca nesce fericiti
Chiar din piele sê esiti:
Deci iubitoru mei frati
Totu dantiati si ér dantiati!

Legea face dreptate,
Bucura-te dar fartate,
Saltati fete si neveste,
Nedreptate nu mai este!
Câ-ci acuma éta'n fine
S'a tacutu si nóue bine,
S'a adusu o lege mare
Pentru soiuri nemagiare —
Deci acum indestulati,
Totu dantiati, dantiati, dantiati!

Ungurii cu micu cu mare
Sunt cu totii in miscare,
Ca la târgulu viitoriu
Ér sê tréca marf'a loru.
Ér voi fratiloru romani,
Ve supuneti la stapani,
Sê nu faceti chiar nimicu,
Eu v'o spunu, unu politicu,
Ci sê beti si sê mancati,
Si dantiati si totu dantiati!

Nu ve temeti, frati romani,
Nici de turci si alti pagani,
Nici de greci si nici de sasi,
Nici de blandii ungurasi, —
Ci cu manile in sinu,
Asceptati câ cum ve vinu,
Tôte bune 'n caratura,
Toti porumbii fripti in gura,
Intr'acea ve bucurati!
Si dantiati si ér dantiati!

Romanasi, fartati de-unu sange,
Incetati adi a mai plange;
Susu cu toti la veselía
Si saltati de bucuría;
Éta 'n fine a sositu
Tempulu celu de multu doritu,
Candu ca nesce fericiti,
Chiar din piele sê esiti;
Cantecu dulce intonati,
Si dantiati si ér dantiati!

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

De multu n'am convenitu — fôrte de multu, dar precum tôte in lume, asié si ast'a si-are caus'a sa; mi-ai scrisu nu ti-am respunsu, dar' tu ca omu intieptu vei sci; câ ne respunsulu — inca e respunsu, — dupa cugetări indelungate in seprezum e Pest'a de Zarandu, me resolvai totu-si a te surprinde cu lucruri seriöse de cari-ti placu tie; asié dara se incepu, dar cu ce? cu of! séu cu vai? — voiu sé me usezu de amendoué, si adeca: voiu incepe cu of! si voiu fini cu vai!!! Asié dara ad rem.

Sciind eu, câ tie frate ca si mie si ca multoru alti calici — ti-ar placé sé te imbrace cineva cu o dragulitia de dregatoria — si frumôsa si laptôsa, — dar de ôre-ce tu ca omu inca ne practicnu scii pracs'a moderna care te duce la scopu, prin urmare eu, ca unu bunu, sinceru amicu si chiar' frate de cruce alu teu in veci: voiu sé-ti aretu modulu si punctulu de plecare, care te pôte fericî macaru pe unu momentu (de 3. ani).

Uite dara, asculta-me, deschideti ochii, inhólba-te, fii cercuspectu ca sasulu, nu fi prostu ca rumunu!

Vrei dregatoria frumôsa si laptôsa? éta pe ce cale (ce e dreptu cam spinôsa) o poti capetá — of! of! éc' asié — déca vei poté 'mplini aceste 5. porunci — si adeca:

1. Lapeda-te de satan'a, séu déca vrei, impreuna-te cu elu, — azaz: mai intaiu si mai antaiu-déca esti Ioanu, fă-te Pista!

2. Dupa aceea, totu din punctu de vedere alu scopului: insôra-te, (asta sciu câ ti-ar placé) dar' iéti o muere culta, se intielege de sine, câ are sé fia de soiu „mongolu“ câ-ci asié-i lumea.

3. Totu din punctu de vedere . . . schimba-ti numele barbaru si grosolanu in celu finu si modernu, adeca: déca te-ar' chiamá „Constantinu“ prefa-lu in frumosulu „Szilárd“, câ-ci cu ast'a ai profitatu totu

odata si o silaba, care in dregatorie — unde ai multe de scrisu, face multu a profitá macar' si de o silaba, — totu astfelu se faci si cu habauculu de conume, câ-ci ast'a inca scôte ochii mai mariloru.

4. Déca te va blagoslovi Ddieu cu familia — ca pre toti crestinii, atunci of! atunci: in casa si dupa casa sé faci cum facu si alti parinti buni, adeca: sé vorbesi si sé lasi sé se vorbesca — totu in limb'a mongola-ungurésca, câ-ci „lulululu“ romanescu se pôte audî si invetiá pe ulitia.

5. Totu din punctu de vedere alu scopului ce gonesci — of si ér of! fetele sé le dai la crescere, azaz: „nevelôbe ori szamarôba“ séu la Pest'a séu la Aradu, câ-ci: candu vinu de acolo a casa, voru fi cu totul schimbate, (dar tu nu cumva se me intielegi-reu) adeca: nu schimosite; limb'a le va fi ascutita si lunga, ca la ôia, capulu c'a siopirlei, perulu va represintă sierpi mitologici — séu celu putienu o gaina zburlita, — ér vorb'a draguliti'a li va fi dulce armoniôsa adeca: cea moderna-mongola.

Astoru 5. porunci dara-vai frate vai! ca conditiuni de fericire supunendu-te cu trupulu si cu sufletulu: vei poté ajunge unde vei vré de unu ofici-alu modernu, valfasiu si solidu — déca-ti place chiaru si in comitatulu romanescu alu . . .

Deci frate, recomandendu-ti si primindu tu de la mine aste suaturi fratiesci — ne bagandu in sêma cuvintele scripturei „vai lunei de smintéla“ (câ-ci eu numai si numai fericirea ti-o dorescu) atunci tu ca omu fericitu — poti fi tóta diu'a in cancelaria — tragandu cu pip'a, ér nôptea in casina — tragandu cu paharulula „Bock Bier“ — si asié totu dé-un'a bétu (nu de Bock Bier) ci de fericire: vei eschiamá din fundulu gütului „cine e mai fericitu in lume ca mine — ca vai de mine.“ punctum-tromfu!

Alu teu

frate de cruce
Pacala.

COLINDA.

Éta. éta, câ soscesce,
O scrisóre de la Pesce,
Florile dalbe,
De la bravulu Pusca-stele,
Care n'are inca stele,
Florile dalbe,
Si scrisóre cu ravasiu,
Merge josu la Foragasiu,
Florile dalbe,
Si acolo dins'a spune:
„Eu facut'am multe bune,
Florile dalbe,
Câ-ci in tângulu de la Pesce,
M'am luptatu totu barbatesce,
Florile dalbe,
M'am luptatu, multu am facutu,
Multe, multe am vendutu,
Florile dalbe,

Cundu ceialalti caputati,
Au esitu toti infricati,
Florile dalbe,
Eu vitezulu celu mai mare,
Am remasu in adunare,
Florile dalbe,
Am remasu si n'am esitu,
Ci am statu pana'n sfirsitu,
Florile dalbe,
Fratiloru mei de la tiéra,
Sé m'alegeti dara éra,
Florile dalbe,
Câ-ci pe altulu ca si mine,
Nu gasiti pe ori si cine:-
Florile dalbe,
Inse fratii de la sate,
I respundu cu direptate,
Florile dalbe,

„Tu, fartate, grige porti
De potcôve de cai morti,
Florile dalbe,
Cu puterea ta „morala“,
Ne-ai impinsu intr'o imala,
Florile dalbe,
De-unde nu ne scôteti voi
Nici cu nôue-dieci de boi,
Florile dalbe,
Du-te dara in altu locu,
Câ-ci la noi nu ai norocu,
Florile dalbe,
Candu va prinde mâti'a pesce,
Te-omu tramite ér la Pesce,
Florile dalbe!

Gur'a Satului.

TRÊNCA si FLÊNCA.

T. Tiucu-ti ochii, sora Flênca, én sê te mai întrebu înca un'a în anulu acest'a, — apoi dupa ast'a n'oiu mai vorbi cu tine pana 'n — anulu viitoriu.

F. Apoi întreba-me dăra, dă iute, pentru că de sêra va fi sêr'a lui Săn' Vasiiu, si o sê am multe lucruri.

T. Multu me miru si me ciudezu io, drag'a mea, cā ôre canenicii de la, scii de unde, de ce-si tienu totu gazdôie calvine?

F. Ce mai lucru usioru! Au nu scii tu, cā calvinii nu se marturîsescu preotiloru, si asié nici unu secretu nu ese la lumina.

Depesie telegrafice.

Bucuresci, 8. ian. Dlu Brateanu. întielegandu din „Pesti Napló“ de la 24 l. tr. cā ungurii pieru de dragostea Romaniei, cā ei „onoréza si rubescu interesele Romaniei mai tare“ de câtu dsa, s'a retrasu de pre carier'a politica pentru (la) viét'a privata. Tóta imbucuratór'a scire: cā ungurii nu potu vedé Roman'a de draga, a causatu de ministeriulu Cogalnicianu - Ghica si-numera dîlele pre degete. Noulu cabinetu se va formá fâra indoiela din eminentii barbati de statu de la — „Tiér'a.“

Blasiu, 8. ian. (scire sosita pana in Belgradu, pre tiribontia; pentru cā in Blasiu nu este statiune telegrafica.) Din caus'a sistarei procesului cunoscutu, pronunciamentistii au decisu a tramite ministeriului ungurescu o adresa de multiamita, in care cu o cale si-re'noiescu fierbintile loru dorintie cuprinse in — pronunciamentu.

Transilvani'a, 8. ian. (Scire identica concentrata din tôte anghiuirile acestei tiere de odinióra.) Adi nópte a ploatu unu potopu de proclamatiuni Daco-Romanistice. Intr'un'a din ele se spune, cā fiulu urui preotu romanescu din scaunulu Covrigului ar' fi scrisu tatalui sêu cā elu este romanu si apartiene natiunii romane. Asta crima de lesa-constitutione-maghiarica a provocatu intentarea unui procesu de care tremura si angerii din ceriu, pentru cā n'au abatutu intr'alta parte hartiulele pestilentióse, cari au avutu cutezarea a pică pre santulu pamentu alu santei corone a santului Stefanu.

Cu numerulu presinte se incheia anulu 1868. Ne rogâmu de renoirea grabnica etc..

TANDA si MANDA.

T. Audi acolo, frate Mando, in comitatulu Zarandu s'a numitu comite supremu unu magiaru.

M. Cine?

T. Acel'a, carele la Beiusu s'a maniatu, pentru cā i a strigatu. romanesce: „sê traiésca!“

M. Apoi nu sê téma, cā-ci in Zarandu nu i-oru strigá: sê traiésca!

T. Audit'ai, frate Mando, lucru ne mai auditu?

M. Ce?

T. In contra lui Hodosiu se va candidá unu romanu.

M. Nu-e dreptu. Eu n'am auditu sê fía scapatu cine-va din cas'a — nebuniloru.

T. Sê-ti mai spunu înca o noutate.

M. Poftimu.

T. Parintele episcopu din Oradea-mare s'a facutu calugaru franciscanu popistasiu in Pest'a.

M. Apoi vedi ast'a mi place.

T. Pentru ce?

M. Pentru cā astfelu santi'a sa se va retrage in atare manastire.

T. Ôre de ce a vorbitu dlu Iváskovits chiar la sfîrsitului dietei?

M. Pentru cā atunce si-a adusu a minte, cā elu nu va mai fi deputatu, — deci a vorbitu si elu, ca sê nu dica lumea, cumca a fostu deputatu si n'a vorbitu nici odata.

Se adevéresce cā scirea adusa de una-dîle de o fôia nóua unguresca si suscepta si in „Esti Lap“ n'a fostu luata numai din ventu. Romanii intr' adevéru „au intratu in Ardealu.“ — Leniscea generala este amenintiata numai de câti-va Daco-Romanisti esaltati, si acestia suntu Romanii Ispanlacani, cari de 8, di optu lune de dîle jacu in temnitia constitutionala — preventiva.

Post'a Gurei Satului.

Catra on publicu. Din cause inevitabile in septeman'a trecuta nu poturânu scôte fôia. Numerulu acest'a se va suplini in anulu viitoriu.

G. M. Glumele rele nu platescu o cêpa degerata. Me recomandû.

Ce diciu? Nimica. Tacu ca piticulu. Numai te rogu taci si dta, si nu-mi mai serie!

Firesce. Da, firesce, cā versulu dtale e fôrte slabu. Celu putinu sê fii francatu scrisôrea? Am avutu onôre!

Ce au dusu ei a casa din tergu.

Buha-Tielu: Éta, iubitoru confrati, stersur'a mea!

Tincusiu: Éta vorbirca ce eram s'o tienu.

Grinda Caldariu: Éta caldarea gôla, nu mi-au datu nimicu in ea.

Lazaru Polca: Eu me pocaescu si dau banii pentru scôla.

Pusca-stele: Si eu v'am adusu ce-va!

Bala mare cetu frumosu: Eu v'am adusu obieptul celu mai pretiosu, barb'a mea!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Emericu Bartalits in Pesta.